

Zadnje poletje
šlezijsko jutro
jutrnno brneče od tovarn
svetleče se od golih hrbtov
uklenjeno poletno jutro.
Jutro ob oknu bolnišnice,
kjer se s sólzami parajo
daljne dežele.
Razkosani spomin
tvojega telesa, kjer poganja trava
in pesem vetra,
dragi tovariš,
ki si umrl v jutru upanja,
odpusti mi, ker imam še vedno
dvoje oči, ki vidijo nebo.

VRTNAR

Robert Lafont

Vrt urejen med žlebovi — prikrito
blágo utripanje žile —
dihal bo svojo noč podob
dokler milina ki vstaja iz vode
sončne luči ne popije.
Jaz pa
svetloba iz sanj narošena
znova bom zgrádil razumne stolpe
ki so jih sence zrušile.

Po toliko mukah vrtinčastih rekah
in od nestrpnosti razkuštranih puščavah
v sebi odkrivam zamišljen vrt
s prstjo
umirjeno kakor perut jerebice
ki svoj čas sem videl jo v sreči trave
z alejami
vitkih cipres ki kipijo v ljubezni
in z lajanjem psov ki zvečer
objema poslavljanje zarje.

Jaz znam
z zeleno prosojno rôko
zatvornicam ključ od slasti podariti
in našemu mesu
izmeriti žejo po bolečini.

Prišel boš
in jaz te odvedel bom v uto
kjer sto tisoč let poželenj plahuta
in najini sreci zaplešeta ples
umirjeni ples poganske modrosti.

Glej, pravim
da staremu grehu je treba postaviti jez
da stopaj
spokojna po stèzah vodé
v meni
dotlej da slavila bo zmago moja modrost
ta veliki kos zelenega sonca
na plodnih dlaneh užitka.

JAVNI PISAR

Yves Rouquette

Ko vse bom izgubil,
spomine in jezik in voljo do boja,
se še enkrat napotil bom k vam,
moji ljudje,
prevozniki dninarji hlapci pastirji
obrazi pozabljeni zbegani in zatajeni
ljudje vasi skritih
v času, ki noče
in niti ne more vzcveteti,
in našel bom v vaših očeh
v stisku vaših rok
v vaših krikih iz daljave
od globočin do višav zemlje
in ki jih nič ne more utišati,
razlog, da še verjamem.